

Nr 4.

Av herr **Holmgren**, om årliga understöd åt avlidne korpralen **Frans Olof Gustafssons** minderåriga barn.

Efter en synnerligen väl vitsordad tjänstgöring av över 33 år avled korpralen vid K. Flottans 1. Ekonomikompani nr 233 Frans Olof Gustafsson den 27 december 1922, efterlämnande nio barn. Hustrun var dessförinnan avliden. Av barnen sakna två flickor, Aina Linnea Margareta, f. 1913, och Astrid Viola Victoria, f. 1915, såsom minderåriga medel till sitt uppehälle.

Ehuru Gustafsson på grund av sin stora duglighet jämlikt gällande reglemente tilldelats underofficers lön, kunde han icke utnämnas till underofficer, enär han ej genomgått underofficersskolan, och var därför ej heller berättigad att i flottans pensionskassa genom inbetalning grundlägga gratial för sina efterlevande.

Det synes mig emellertid behjärtansvärt, att de oförsörjda barnen efter en statens gamle trojänare icke lämnas totalt utan understöd.

På grund härav har jag äran hemställa, att riksdagen ville besluta,

att vardera av avlidne korpralen Frans Olof Gustafssons minderåriga barn, Aina Linnea Margareta och Astrid Viola Victoria må från och med den 1 januari 1926 till och med utgången av det kalenderår, under vilket barnet uppnår 18 års ålder, från allmänna indragningsstaten uppbära ett årligt understöd av etthundra kronor.

Stockholm den 14 januari 1926.

Bj. Holmgren.

Avskrift.

Till Kommendören i Kungl. Flottan B. F. Holmgren.

Härmed får jag vördsamt inlämna de upplysningar, som stå att vinna beträffande f. d. korpralen 1. ek. nr 233 Gustavsson.

Utöver vad i »Utdrag ur kompanirulla» finnes angivet kan nämnas, att Gustavssons dödsorsak var magkräfta, som han, enligt vad som finnes bestrykt i kompanirullan, ådragit sig i tjänsten.

Hans uppförande har med endast ett undantag under hela den över 30-åriga tjänstetiden varit berömligt, liksom hans tjänstbarhet varit mycket god, varföre han även, kvarstående i sjömanskåren på grund av R M I § 36:1, tillagts UO lön i sin korpralsbeställning.

Vid sin död lämnade han en del av sina barn efter sig i så gott som oförsörjd ställning. Av samtliga hans nio barn torde emellertid nu nedanstående kunna försörja sig själva:

Två söner, vilka vistas i Amerika, resp. 30 och 28 år gamla.

En son, f. d. signalmatros, som f. n. på grund av lungtuberkulos vistas å Spenshult sanatorium, 26 år gammal, och som har sökt understöd genom riksförsäkringsanstalten.

En son, som är 2. kl. sjöman vid 1. ek. kompaniet, 18 år gammal.

Tre döttrar, som innehava platser, resp. 22, 20 och 17 år.

Däremot äro hans yngsta barn, tvenne flickor resp. 12 och 10 år gamla, som hittills varit utackorderade på grund av hemmets splittring efter faderns död — modern död redan 1915 — i en mycket bekymmersam ställning.

Dessa barn hava icke något som helst understöd av Kungl. Flottans Pensionskassa.

Karlskrona den 25 november 1925.

H. Ros.